

Groenlinks vindt het belangrijk dat mensen met weinig inkomen mee kunnen blijven doen. Als we nu kijken naar de voorzieningen voor de allerarmsten, dan zien we dat deze sterk onder druk staan. We zien een afstemmingsverordening met maatregelen, gevolgen van het onvoldoende medewerking verlenen, niet nakomen van inlichtingenplichten, gevolgen van onvoldoende inzet, of emotionele uitbarstingen. Kortom: een **tuchtrechtverordening**. De mens met problemen is geworden tot een potentiële wetsovertreder.

De WWB verplicht de gemeenteraad het re-integratiebeleid in een verordening vast te leggen, zodat een werkloze weet waar hij of zij aan toe is. Als we kijken naar de participatieverordening valt op dat het college relatief de handen vrij houdt als het gaat om de rechten van de werkloze. Er is niet in de verordening omschreven welke voorzieningen het college precies biedt. Houten kiest voor het werken met beleidsplannen en heeft daardoor zelf meer beleidsvrijheid. Is dit fout? Nee, maar er is wel een echte omkering. **De plichten nemen toe en de rechten nemen af**. Als je ongewild in de bijstand komt, dan heb je te zorgen dat je daar zo snel mogelijk uit komt. Jij bent aan de beurt, ongeacht de afschuwelijke situatie waarin je beland bent. Niet kijkend naar draagkracht en draaglast, maar kijkend naar het beroep wat jij doet op overheidsmiddelen. Dat mag je namelijk niet doen. Je mag in dit land wel heel veel verdienen en dan boos zijn omdat je zoveel OZB betaalt, maar emotioneel geknakt zijn of dakloos of gehandicapt .... Dan doen we een beroep op je eigen verantwoordelijkheid. Wij zouden liever zien dat de intentie echt blijft om het probleem van de uitkeringsgerechtigde een **gezamenlijk probleem** te laten zijn. Omdat we willen dat iedereen meedoet.

Tegen het harde overheidsbeleid vinden we dat Houten de randen van het mogelijke moet opzoeken. Wat kan nog wel? We zien helaas dat de gemeente Houten niet voorop loopt in het bekritisieren van de kabinetsplannen. We voeren ze wat GL betreft **te loyaal** uit.

Tenslotte, het is nog niet zo lang geleden dat er in deze raad werd gestreden voor de normeringgrens van 120% van de bijstandsnorm. Maar die strijd is nu verloren. De langdurigheidtoeslag is nu beperkt tot 110% en Den Haag maakt het gemeenten bijzonder moeilijk om nog af te wijken van de strenge regels. Ondertussen wordt er wel gesproken van stapeffecten, waardoor mensen echt met armoede geconfronteerd gaan worden.

Wij vinden het principieel een verkeerde keuze om de normeringgrens van 120% naar 110% terug te brengen. Het is symbolisch, maar wij stemmen tegen deze verordening.